אנשים

המתיחה הגדולה

את שבועה הראשון בישראל סיימה סיר **באנה פאמפאניני** בהופעה מלבבת בקולנוע ע"ש תיאטי כשהיא רבושה מעיל פרווה, חולצה לבנה, חצאית ספורט ונעליים שטוחות. אחר שהמטירה על קהל הצופים מטר נשיקות־יד וזכתה בזר שושנים ובובת־ענק, נאלצה הפאמפאניני להתעות את חסידיה הנלהבים, שלא נתנו לה להכנס למכוניתה, נמלטה מן הקולנוע במכונית שיטור.

במכונית אחרת נסעה שחקנית הקאמרי, **אורנה פורת**, שהביאה עמה, ממסעה באירופה, מכונית פיאט, מתנת תיאטרון שחייצי. מה שאורנה לא הצליחה להביא עמה: זוג נעלי־בית אותן קנתה בלונדון, גילתה במאוחר שהן קטנות מדי, אינן עולות על רגליה.

גילוי אחר היה השבוע לאיש הפנטומימה **שי(קה) אופיר**. אחר שהטריח את עצמו לחיפה, כדי להופיע בנשף הדואר לכבוד חנוכת המרכזיה החדשה (לכרמל) גילה כי מזמיניו לא טרחו כלל להכין לו במה, ויתר בו במקום על ההופעה ועל שכרו. כשחיכה, יותר מאוחר, במונית חיפאית, שהמתינה לנוסעים נוספים לתל־אביב, נזכר בסיבה לרוגז קודם: לא מכבר נתעורר בשש בבוקר לקול צילצול הטלפון, נרעד כשהטלפוניסטית הודיעה לו שקישרה אותו, לפי בקשתו, עם בית־החולים לחולי־רוח בגן־שלמה. לשוא הסביר לה שיקה, אמן המתיחה, שנפל קרבן למתיחה, כי לא הזמין את השיחה כלל, ה־טלפוניסטית לא האמינה לו.

רוגזו של שיקה פג רק משנכנסה לאותה מונית הזמרת **יוסף שוקן** שביקשה לנסוע תל־אביבה אחר הופעה בזכרון־יעקב, גילתה במאוחר שתיק התחים שלה נשאר במונית קודמת.

החופש המוחלט

אחד הכוכבים העולים בשמי המרחב, איש משרד החוץ (לענייני המרחב) גדעון רפאל, גילה כי יש מובנים שונים למושג חופש. נזכר רפאל, יליד גרמניה מפוכח: בשעת אחד הדיונים באו"ם הפליג הנציג הסעודי בשבח מולדתו, בה קיים, לדבריו, חופש מוחלט לעיתונות. בתשובה הצביע רפאל על העובדה שאין אף עתון אחד בסעודיה". העיר: "הנציג הסעודי אינו מתכחן לחופש העיתונות, אלא לחופש מן העיתונות."

חובב עיתונאים ידוע, שר הדואר ד"ר **יוסף בורג** הוכיח לפני כמה מהם, השבוע, את יכולתו החשבונית: הוא עשה חישוב קצר, גילה כי בשנתיים הראשונות לקיום המדינה נכנס לישראל עולה חדש בכל שתיים וחצי דקות.

כשרון אחר הוכיח בליל גשמים עזים **אלוף דויד שאלתיאל**, ציר ישראל בריו־דה־ז'ניירו השוהה בארץ בחופשת־מולדת. כמ־פקדו הראשון של חיל־הספר החליט לבקר את פיקודיו בחיל, שהפך בינתיים למשמר הגבול, יצא עם כמה מהם, כשהוא לבוש מעיל צבאי כבד ומושחר־פנים, למארב לילה באזור הספר.

לא שכח את ידידיו גם **דויד בן־גוריון**. בין טבילה בחמי טבריה לביקור אצל **מאיר יערי** במרחביה (ראה במדינה), הספיק לשגר שני מכתבים דחופים לביתו המאומץ, שדה בוקר. תוכן המכתבים: הוראות לממלא מקומו כרועה צאן, בקשר לטיפול המיוחד לצאן הממליטות.

האופנה האחרונה

אחר ש**אורנה** בתו הנחמדה של שר התח־בורה, **יוסף ספיר**, הגיעה ללונדון כדי להת־כונן לבחינת בגרות ומצאה עבודה בשגרי־רות הישראלית הלכה בעקבותיה בת שר אחרת: **ליוה**, בתו הבכורה והחולמנית של שר הפנים **ישראל רזקה**. מחוז ייעודה: ניו־יורק.

סטודנט ישראלי אחר בניכר שזכה השבוע לפרסום רב: **הנרי בראנד**, תלמיד כלכלה באוניברסיטת בלפאסט, צפון אירלאנד, שהו־כתר, אחר וויכוחים ממושכים, לאלוף־המת־וכחים של אוניברסיטות אירלנד.

* מלבד עלון המפרסם הכרזות מלכותיות מופיע לעתים מזומנות.

קולנוע

ישראל

ישו כשר

הגלימה הוא הסרט הסינמסקופי הגדול ה־ראשון. אולם בישראל הוא יוצג רק לאחר כמה וכמה סרטים כאלה. האשם: המועצה לבקורת סרטים ומחזות שליד משרד הפנים.

בראות חברי המועצה את הסרט, המספר על גלגלי־ה של גלימת ישו הצלוב, חששו מן הציונ ת המיסיונרית שבו ופן "העולים החדשים", המפלצת המדריכה את שנתם של חברי המועצה, יצאו להרבות רעה בראותם אותו (העולם הזה 898). על כן הזמינו ש־רים, "אנשי צבור", ועתונאים, הציגו בפניהם את הסרט ושאלו לדעתם, אם הוא מותר או אסור להצגה במדינה ששמה ישראל, שתנאיה האתנוגרפיים המיוחדים במינם מחייבים, ל־דעת הצנזורים, קיצוצים חמורים בחומר תי־אטרוני וקולנועי.

ראו האנשים את הסרט והביעו את דעתם. חברי המועצה ההסכניים נוכחו לדעת ש־"אנשי הצבור" נוטים להרשות את הצגתו, מיהרו להגיד "אמן" אחריהם. אבל עוד היו בהם כאלה שחששו, מן המתם, כי בפסחא ה־בא לסובה ייבקעו מן המערות קולות הר־דיה למשיח הקם לתחיה.

מירוץ עם הזמן

מי שהלך השבוע לקולנוע נאלץ לראות את יומן גבע, אלא אם כן אחר להכנס לקולנוע. מי שלא נתמזל לו ובא בזמן נאלץ לראות קטע קצר שבו הוצגו תמונות כתערוכה תע־שיתית מסוימת. היה זה, כמובן, קטע פרסו־מת שהובן בתשלום, ועל כן נאלץ קריין גבע אלימלך רם, לקרוא בשמות כל המפע־לים שהופיעו בו. לאחר נסיונות רבים ומרים הציג רם את המקצב הדרוש, והקהל התמה (אך הסבלני להפליא) שמע אותו רץ עם ה־תמונה בתהירות מסחררת, כשהיא משמיע רשימה ארוכה של מוסדות בזמן הקצרצר שעמד לרשותו. הקריין הדביק את התמונה לבסוף, אבל לא היה זה נצחון קל ביותר.

סרטים

צללי העבר

שני במאים ותיקים הראו השבוע בתל־אביב כי אינם עתה אלא צל חיוור של עצמם. הראשון הוא פריץ לאנג, השני ג'ין פורד.

•

גבור **המתח הגביה** הוא בלש דייב דאנקן (גלן פורד) החוקר את דבר הרצחו של שוטר. רצח רודף רצח, מעשה של סא־דיזם ותיעוב בא בעקבות מעשה של סא־דיזם ותיעוב, כמו שפיכת קפה רותח ב־פניה של נערה (גלוריה גראהם), עד ה־מלה "סוף".

זה זמן רב לא נשפכה על בד הקולנוע מנה כה גדושה של אכזריות אוילית.

גבור **מיגמבי** אינו פחות אמיץ. ויק מאר־סאל (קלארק גייבל) הוא צייד מקצועי ה־מנחה ללבה של קניה קבוצה הכוללת מל־בדו עצמו גם את ידידתו לשעבר אלואיז (אווה גארדנר) וזוג בריטי צעיר (דונאלד סינדן, גריסיי קלי). כמובן שנוכחותו של גברתן כגייבל מסעירה את הנפשים ולאחר שהוא טועם קצת מזו וקצת מזו, הריהו מחליט לבחור בעלמה גארדנר.

על עלילה זו מונח הגיונגל האפריקאי כמו פאה נכרית על ראש קרח. אבל אין להכחיש כי לעתים, כאשר בני האדם סותמים את פיותיהם ונותנים את רשות הנהימה לחיות, הפאה הנכרית נאה למדי.

בקצרה

אורות הכרך. אולי סרטו המושלם ביותר של צ'ארלי צ'אפלין, ואחת הקומדיות העצובות ביותר שהיפקו אי פעם.

העולם הזה ממנוי על:
אורות הכרך

רודריגו בורג'יה

האפיפיור שידע לבלות את שעות היום בתפילה, בתא החזרים בתשובה, ואת שעות הלילה — בהתפרעות עם רוצחים וזונות.

ציזארה בורג'יה

בן־האפיפיור שכבש את מחצית איטליה ואיבד הכל שבועיים אחרי מות אביו.

לוקרציה בורג'יה

בת־האפיפיור, הדוכסית של פרארה, פטרוניתם של טיציאן ואריוסטו, האשד שקיימה יחסי אהבה עם אביה ואחיה ואשר חרוז בן־זמנה מכנה אותה "אשתו, בתו ואשת בנו של הוד קדושתו האפיפיור".

אחת הפרשיות המיפלאות בתולדות הרינסאנס — הספר המרתק

„ לוקרציה בורג'ה "

מאת **יואן האסטיפ**

הופיע בהוצאת "לדורי" ● המפיץ: "יסוד", תל־אביב, אלנבי 88, טל. 3561

הגיעו

מכונות חישוב חדשות ל־4 פעולות

ORIGINAL — ODHNER

למכירה בלירות ישראליות

נא לרשום את המספר החדש של הטלפון שלי 2—3—0—5

בלמוס. ת. א. אלנבי 111